

Trong Câu Chuyện Phúc Âm lần trước, tôi có nói với quý vị về việc thay đổi và thay đổi quan trọng nhất là thay đổi nội tâm, thay đổi từ bên trong mà Thánh Kinh gọi là tái sinh hay sinh lại. Tái sinh không có nghĩa là đưa thai khác nhưng tái sinh là sinh lại làm một người mới hoàn toàn. Đây là một ý niệm hoàn toàn mới mới đến với nhiều người. Khi Chúa Giê-xu nói về việc tái sinh hay sinh lại lần đầu tiên với một nhà lãnh đạo tôn giáo thời đó, người này cũng không hiểu và Chúa Giê-xu phải giải thích cho ông như sau. Chúng ta hãy cùng nhau nghe toàn câu chuyện để hiểu rõ về tái sinh Chúa Giê-xu trình bày trong phần đầu của Kinh Thánh này. Phúc Âm Giăng chương 3 ghi như sau:

Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Giê-xu mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến, vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chung cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Giê-xu cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người không sinh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sinh lại làm sao được? Có thể nào trèo vào lòng mẹ và sinh lại thế hai sao? Đức Chúa Giê-xu đáp rằng: Quả thật, quả thật ta nói cùng người, nếu một người không sinh nhờ nước và Thánh Linh mà sinh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Họ chỉ sinh bởi xác thật là xác thật, họ chỉ sinh bởi Thánh Linh là thần. Chẳng lẽ vì làm lạ về điều này ta đã nói với người: Các người phải sinh lại. Gió thổi nơi đâu thì thổi, người nghe tiếng động nhưng không biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Họ người nào sinh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy (Phúc Âm Giăng 3:1-8)

Đó là cuộc đời thiêng liêng của Chúa Giê-xu và một lãnh đạo Do-thái giáo tên là Ni-cô-đem. Điều đầu tiên chúng ta thấy trong câu chuyện này là ông Ni-cô-đem đã đến gặp Chúa Giê-xu vào ban đêm. Ông là thành viên của Tòa Công Luật tức là Hội Đồng Tôn Giáo Tối Cao thời đó. Ông ngưỡng mộ Chúa Giê-xu, ông biết Chúa là người của Đức Chúa Trời qua những phép lạ mà ông đã nghe hay được chứng kiến. Tuy nhiên vì sợ, cũng có thể là sợ một chức sắc là sợ bị chê cười, ông đã không công khai đến gặp Chúa. Ngày nay cũng có nhiều người biết đến Chúa là đúng, nhưng đi ngược Chúa dè dặt là chân lý nhưng vì ngại ngùng hay sợ, nhưng người này đã không đến với Chúa. Trong thời của Chúa cũng có những người như vậy và Kinh Thánh nói rằng những người này “chúng danh vọng bởi người ta đến hơn là danh vọng bởi Đức Chúa Trời đến.” Nói khác đi họ sợ người hơn sợ Chúa.

Ông Ni-cô-đem cũng sợ như vậy nhưng ông đã tìm gặp đến với Chúa và vì vậy ông đã đến gặp Chúa lúc ban đêm. Câu đầu tiên ông Ni-cô-đem nói với Chúa là: “Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chung cùng, thì không ai làm được.” Đây là câu nói bày tỏ lòng khâm phục. Tuy nhiên Đức Chúa Giê-xu đã đi thẳng vào việc và nói với ông: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu

một người chết sinh lại, thì không thể thấy được nước Chúa Trời.” Câu nói của Chúa Giê-xu cho thấy rằng, công nhận hay khâm phục là dĩ nhiên và việc làm của Chúa không đòi hỏi chúng ta phải có kinh nghiệm tái sinh hay sinh lại. Đây là điều hoàn toàn mới mẻ với ông Ni-cô-đem. Ông chỉ thấy vấn đề trên bình diện vật chất vì vậy mới nghĩ ông sinh lại là trở vào lòng mẹ để sinh ra lần nữa! Chúa Giê-xu đang nói về vấn đề tâm linh nhưng Ni-cô-đem thì hiểu theo thể xác vì vậy Chúa đã giải thích thêm: “Quả thật, quả thật ta nói cùng ngươi, nếu một người chết như nước và Thánh Linh mà sinh, thì không được vào nước Chúa Trời.” Đức Chúa Giê-xu cho ông Ni-cô-đem và chúng ta thấy sinh lại là nhờ nước và Thánh Linh mà sinh. Nhờ nước và Thánh Linh mà sinh nghĩa là gì? Trước khi Chúa Giê-xu xuất hiện để công bố Phúc Âm thì có một nhân vật đi trước Chúa là ông Giăng, người làm Lễ Rửa hay Lễ Báp-têm. Thời đó, khi một người công khai bày tỏ lòng ăn năn hối lỗi, cần tạ tội chính thì người đó bày tỏ thái độ ăn năn hối lỗi bằng một nghi thức gọi là Lễ Rửa hay Lễ Báp-têm. Lễ Báp-têm hay Lễ Rửa không phải là lễ rửa tội vì tội của con người không thể dùng nước để thanh tẩy được. Chỉ một mình Chúa Giê-xu đổ máu vô tội của Ngài ra mới có thể chuộc tội cho chúng ta. Vì vậy, khi Chúa Giê-xu phán phải nhờ nước và Thánh Linh mà sinh Chúa muốn nói đến hai điều: (1) Nước nói đến lòng ăn năn hối lỗi thật sự qua Lễ Báp-têm bằng nước bên ngoài. (2) Thánh Linh nói đến sự mới mẻ tái tạo bên trong mà Chúa Giê-xu đã so sánh giống như gió. Chúa phán: “Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động, nhưng không biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Nhưng ai sinh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.” Người nào sinh bởi Thánh Linh thì sẽ tự nhiên có những kết quả hiển nhiên cũng như ta không trông thấy gió nhưng biết là có gió khi thấy cây lá rung động.

Tôi không muốn đi vào những chi tiết thần học để làm Bức thư khó hiểu. Tôi chỉ muốn trình bày cho Bức thư chân lý của Phúc Âm cách đơn giản, đó là vấn đề cứu rỗi hay giải thoát khỏi khi con người được biến đổi từ gốc rễ. Sự thay đổi đó Thánh Kinh gọi là tái sinh hay sinh lại. Và sinh lại xảy ra khi một người bằng lòng ăn năn hối lỗi và để cho sự mới mẻ của Chúa biến đổi cuộc đời của mình. Đây là hai vấn đề then chốt mà xưa nay con người không vượt qua được vì lòng tự cao của mình. Nhưng mình là người có tội cần phải ăn năn, đó là khó khăn thứ nhất. Để cho sự mới mẻ của Chúa tái tạo cuộc đời của mình, đó là khó khăn thứ hai.

Tôi là người hiện tại, không làm hại ai điều gì, tại sao báo tôi có tội và ăn năn? Vấn đề tội lỗi của con người là vấn đề tiêu chuẩn đạo đức. Theo tiêu chuẩn và cái nhìn của chúng ta, chúng ta có thể thấy mình không có tội nhưng trong tiêu chuẩn và cái nhìn của Chúa thì “Mọi người đều đã phạm tội thiếu vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Trong mọi con người chúng ta đều có một cái gì đó thiếu hụt, không đạt đến tiêu chuẩn của Thiên Chúa. Tội lỗi nhất của con người là biết Đức Chúa Trời mà không tôn thờ Ngài. Thánh Kinh dạy: “Họ đều biết Đức Chúa Trời mà không làm sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời. Họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời lấy hình tượng của loài người hoặc của điểu, thú, côn trùng” (Thi Rô-ma 1:21, 23). Con người đã thờ phượng vật thay vì Tội hóa. Đó là tội mà chúng ta phải ăn năn, tội b.

Ăn năn tở bở có nghĩa là chúng ta phải hối hận về Đức Chúa Trời và làm theo Lời Chúa dạy. Chúa cha dạy chúng ta một điều quan trọng, đó là: “Lấy tâm linh và lòng thật mà phụng thờ Chúa.” Chúa cha cần tâm lòng thành của chúng ta. Một khi chúng ta thành thật ăn năn và bày tỏ lòng tin cậy vào Chúa, Chúa Thánh Linh sẽ nhập vào tâm hồn chúng ta, thay đổi cuộc đời chúng ta để chúng ta trở thành một con người mới, một tạo vật mới. Đó là tiến trình tái sinh hay sinh lại mà cha người nào trong tiến trình đó mới hiểu được.

Bạn biết tại sao chúng tôi lại bố công rao giảng Phúc Âm khắp nơi trên đài phát thanh này hay không? Chỉ vì vâng theo Lời dạy của Chúa và cũng chỉ vì muốn cho mọi người cũng có cùng một kinh nghiệm như chúng tôi, đó là kinh nghiệm tái sinh, biến đổi, trở nên một con người mới, trở thành con của Chúa. Lời Chúa dạy: “Đức Chúa Trời yêu thế gian, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hy vọng cho mọi ai tin Con Một không hề mất mà được sống đời đời” (Phúc Âm Giăng 3:16).

Tóm lại một lần nữa, chúng tôi chỉ muốn cho mọi người biết rằng Đức Chúa Trời yêu thế gian chúng ta và Ngài muốn chúng ta sống một cuộc đời có ý nghĩa. Điều sống đó đến từ sự đổi mới trong tâm hồn mà chỉ một mình Chúa Giê-xu mới có thể ban cho chúng ta vì Ngài chính là Đức Chúa Trời trong thân xác con người. Ngài là Đấng duy nhất chịu chết thay cho con người, cũng là Đấng duy nhất đã sống lại. Nhờ tin Chúa đang kinh nghiệm sự sống của Chúa trong tâm hồn và đó chính là Phúc Âm chúng tôi muốn truyền đạt cho Bạn hôm nay.

Mục sư Nguyễn Văn Thanh
Chủ tịch Công Trình Phát Thanh Tin Lành